

et saa langt Tidsrum af de kommunale Loves Virksomhed, at vi kunne sige, at de ere brugte fuldt ud indtil den sidste Tomme med; derom er der Ingen, som veed nogen Bested. Jeg er saa overbevist om, at den ærede Fader til dette Forslag, den ærede Ordfører for det, aldeles ikke veed, hvorvidt de nuværende kommunale Love ere brugte i deres fulde Omfang helt ud, eller ikke, men jeg anser det for et ørkesløst Lovgivningsarbejde at indføre Forandring i saa nye Love, før det er godtgjort, at de ikke længer tilfredsstille de naturlige Krav, der maa stilles til dem. Jeg indrømmer, at det er forvovent at sige noget Saa-dant ligeoverfor den ærede Ordfører, der i Grunden paastod enten ligefrem eller ialtfald halvveis, at man ikke kunde være imod dette Forslag uden dermed at stemple sig som en Aristokrat, og at ingen virkelig frihedsfindel og lighedsfindel Mand i Samfundet kunde være imod det. Jeg antager, at det ærede Medlem er saa tilbæst, at han slutter som saa: De, der ikke ere med os, ere imod os; altsaa er jeg en Modstander af Forslaget og maa saaledes stemples som Høiremand, som Aristokrat (Latter). Ja, det er fuldkommen rigtigt, at de Herrer le, thi jeg behøver ikke at sige, at det vilde være en fuldstændig latterlig Besskyldning imod mig; jeg haaber, at der foreligger Kjendsgjerninger nok til, at man vil sige: Dersom denne Mand hører til Høire, saa maa det se arteligt ud i Benstre i dette Land. — Jeg har altsaa forsaavidt begrundet, hvorfor jeg holder mig ganske kydss overfor dette Forslag; jeg ser paa det, men rører det ikke. — Smidlertid tør jeg maasse, hvis jeg ikke altfor længe har lagt Beslag paa de ærede Medlemmers Tid, i al Venlighed henstille til den høitærede Ordfører, om der ikke kunde ske en Forandring i den bornholmste Paragraph. Det er uheldigt, at der skal staa særskilte bornholmste Paragrapher i en Lov, men da det her ses, at vi ere forud i Tiden, gjør det ikke noget, at der er en saadan særskilt Paragraph; det er kun, naar vi komme bagefter, at jeg er derimod. Der staar i Euvierne 3, 4 og 5 i § 7: „To af disse 3 Medlemmer“ — nemlig de, der skulle repræsentere Kjøbstæderne paa Bornholm —

„skulle være valgbar til den større Del og 1 Medlem skal være valgbar til den mindre Del af Byraadet for den Kjøbstad, hvor Vedkommende bo“. Hermed maa det da være Meningen, at den Ene, som skal være valgbar til den mindre Del af Byraadet, ogsaa er valgbar til den større Del, men det er virkelt, med Vedkommendes Tilladelse, maadelig skrevet, thi det fremtræder ikke klart, hvad Meningen er. Det kan jo dog naturligvis forandres, og jeg nævner det blot som et Exempel. (Afbrydelse af Berg). — Forsaavidt det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) ikke har Ordet, vilde jeg tillade mig at slutte med den Bemærkning, at der vistnok staar i Grundloven, at en Rigsdagsmand ene er bunden ved sin Overbevisning og ikke ved nogen Forskrift af sine Vælgere, men deri ligger dog virkelig ikke det allerringeste Baand paa, at man i praktiske Sager samarbejder og raadslaar med sine Vælgere, udbrager Resultatet af de Meningsstrømninger, som gaa igjennem en Valgkreds, og gjør det gjældende, forsaavidt det ikke er stridende imod Ens egen personlige Overbevisning. Jeg haaber, vi maa være enige om, at vi ikke her kunne staa forment og sige, at hvad Vælgerne mene, kommer ikke os ved, thi vi ville nu engang det og det og dermed Punktum. Jeg tør altsaa sige, som jeg før nævnte, at dette Forslag i min Valgkreds ikke gjennemgaende er blevet modtaget med den Glæde, som den høitærede Børnesfader til Forslaget troede, at alle frihedsfindede og lighedsfindede Mænd maatte modtage det med, og det, naaget det ærede Medlem har været saa skikkeligt at foreslaa, at en Trediedel af Bornholms Amtsraads 9 Medlemmer, der ere fælles for Kjøbstad og Land, skal vælges efter hans Valgbarhedsceusus af de større Skatteydere i Kommunen; Forslaget er altsaa fra den Side meget maadeholdent. — Jeg betragter iøvrigt netikke dette Forslag som Andet end, hvad vi saa ofte se fremkomme her; jeg betragter det i Grunden som en syldig Forespørgsel. De ærede Forslagsstillere ville fornemme Tiden paa Pulsen for at erfare dens Sundhedstilstand; de have ikke det ringeste Haab om at faae Loven sat igjennem, derom er jeg overbevist, men